

en Efterklang fra Menneskerettighedernes Erklæring af 1789 om de ufortabelige, uafhængelige Rettigheder for ethvert Menneske til Liv, Frihed og Ejendom. Denne Opfattelse gaar netop ud paa, at Ejendomsretten ikke skal være et Privilegium. Den ærede foregaaende Taler nævnedes, at naar alle blev Medejere, blev der Frihed og Ansvarsfølelse. Det er netop vort Ideal. Lad Folket blive Medejere, lad Folket faa Medejendomsret, Medstyreret ogsaa økonomisk over Samfundets Eksistensgrundlag, over Produktionsmidlerne — da først vil ogsaa den Grundlovparagraf, der søger at hjemle fri og lige Adgang til Erhverv, blive en Virkelighed. Grundlovsfædrene fra 1849 drømte om, at vi skulde komme fra Stændertiden til en Folketid. Under Kapitalismen har vi ikke naaet det. Vi drømmer ogsaa om, og vi arbejder for at naa fra Stændertiden, fra Klassesamfundet til en virkelig Folketid, til et virkeligt Folkesamfund, og jeg tror, at de Betingelser, jeg her lige har antydet, er de uomgængelige Betingelser derfor. Altsaa, hos os vil man ikke finde mindre varme Venner, ikke mindre ivrige Forkæmpere for den personlige Frihed end i nogen anden Lejr, tværtimod.

Til Slutning vil jeg gerne, ligesom jeg har takket Konseilspræsidenten for det Ministerium, der forelagde Grundlovssagen, lykønske det nuværende Ministerium, dets Chef og dets Medlemmer til, at det har faaet Held til med god Støtte fra mange Sider at føre denne store Sag igennem, og jeg vil i det Partis Navn, paa hvis Vegne jeg taler her i Dag, efter enstemmig Bemyndigelse fra vor Gruppe tilsige Ministeriet den samme Støtte, som vi hidtil har ydet til Grundlovssagens Gennemførelse, ogsaa til den anden store Opgave, som Forholdene har tildelt dette Ministerium, nemlig at føre Danmark uskadt gennem Verdenskrisen. Fejl kan selvfølgelig begaaes af Ministre som af andre; saglig Kritik kan ikke være udelukket, hverken her i Rigsdagen eller i Pressen. Det er en given Ting. Men vi vil fra vor Side ikke lukke Øjnene for de overordentlige Vanskeligheder — vi ser dem saa klart —, som det nuværende Ministerium har netop i denne Sag, Vanskeligheder, ikke mindst af handelspolitisk Art, der maaske vokser i Stedet for at aftage, jo længere Krigen varer. Vi ønsker at se smaat paa det smaa og stort paa det store. Vi vil ikke deltage i nogen som helst Antydning af Demagogi i en selv mulig berettiget Kritik af visse Fejl, som

Ministeriet ligesom andre kan begaa. Vi vil altid sige til os selv: Vi vil ikke kræve mere af dette Ministerium eller hovedet af noget Ministerium, end vi med god Samvittighed tør sige, at vi vilde være i Stand til selv at gøre under lignende Omstændigheder.

Med disse Ord tilsiger jeg endnu en Gang Ministeriet vor Gruppes kraftigste Støtte til Fortsættelse af den Neutralitetspolitik, som Ministeriet har ført i de 10 forløbne Krigsmaaneder, efter de samme Hovedlinier, som Ministeriet hidtil har fulgt, og dermed være endnu en Gang den nye Grundlov anbefalet til den sidste, endelige, uigenkaldelige Afstemning og Vedtagelse her i Tinget.

Povlsen: I Dag vajer der Flag over vort Land, og naar Hans Majestæt Kongen om nogle faa Timer har underskrevet Danmarks Riges nye Grundlov, vil der komme endnu flere Flag til Vejrs. Jeg ved, at mange holder Flagene nede, indtil de ved, at nu er den nye Grundlov endelig Danmarks Riges Grundlov. Og saa bliver der Grundlovsfest i Danmark, en virkelig 5. Juni-Fest. Aldrig blev 5. Juni fortrængt som Grundlovsfestens Dag; men der var efter 1866 over 5. Juni-Festen et vist Veomod, fordi det var en Mindefest over en kær afdød. Og de Toner, der klang paa Grundlovsdagen, var Kamptoner; der kaldtes til Kamp for at genvinde, hvad der var tabt i 1866, i hvert Fald der, hvor Demokratiet i Danmark holdt Grundlovsfest. Vi hørte forleden oppe i Landstinget en af Veteranerne fra 1866 udtale, at den Stemning, som besjælede dem, der blev overstemt den Gang, var den: Slaget er tabt, men der er Tid til at vinde et nyt. Der gik næsten 50 Aar, inden det skete, og disse næsten 50 Aar var fyldte med Kamp, ofte bitter Kamp, og der blev sat Kræfter ind i denne Kamp, som under andre Vilkaar kunde være satte ind paa at løse gode Opgaver for det danske Folk.

Men skønt det varede længe, inden vi naaede at genvinde, hvad der tabtes i 1866, glædes vi ikke mindre over, at det nu er lykkedes, og ikke mindst over, at det er lykkedes uden Kamp, lykkedes der ved, at alle Partier paa den danske Rigsdag og saa at sige alle danske Vælgere har samlet sig om den nye Grundlov. Fra og med i Dag kan 5. Juni-Festen atter blive en virkelig Folkefest, hvor hele det danske Folk samles til Fest. Jeg ved vel, at der i Dag er nogle enkelte, som surmuler og ikke vil være med til at holde